

For det femte misbruges kønssygdomsloven i stigende grad i den offentlige diskussion om sygdommen AIDS. En række læger og politikere, der i særlig grad udmærker sig ved aldrig at have deltaget i mere dybtgående konferencer og møder om indsatsen mod AIDS, har med stor kraft fremført kravet om at medtage AIDS under kønssygdomsloven.

Efter forslagsstillernes opfattelse er dette krav udelukkende begrundet i den aktuelle mangel på effektive behandlingsmuligheder. Af en måske forståelig desperation over de manglende behandlingsmuligheder og ud fra ønsket om at understrege situationens alvor ønsker man et drastisk indgreb. Kønssygdomsloven kommer derfor (primært på grund af sit navn!) ind i billedet. Imidlertid vil kønssygdomslovens generelt uheldige virkninger over for de eksisterende kønssygdomme være en ren katastrofe over for syg-

dommen AIDS. Indgrebene over for mennesker med AIDS eller HIV-smitte, som er gennemført i Sovjetunionen, Sverige og Vesttyskland, har allerede vanskeliggjort den medicinske indsats, og der er begrundet frygt for, at de også vil øge smittespredningen. Med den relativt lange inkubationstid vil dette imidlertid først vise sig i løbet af nogle år, og selv om lovgiverne til den tid kommer på bedre tanker, vil skaden være uoprettelig.

Der er ikke brug for, at vi i Danmark kaster os ud i tilsvarende eksperimenter eller falder for en hvilken som helst snuptionssløsning over for en sygdom, der ikke kan løses med et snuption.

En afskaffelse af kønssygdomsloven vil markere, at sociologisk betinget sygdomsudbredelse ikke kan begrænses med god lovgivning.